

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૭૯-૩૧ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ પ્રવિણ વિદ્યાસ્ત્રી

વિષય ૬-૧૪

નાટક જેવાને જે કોઈ જાય કોઈક વખત ટકાવ

ત્રણશેર ઇજ્જત થાય.

સુરત શહેરના જેવાર રડુડોએ નાટક જેવા વીચારે કર્યા,
 હેન્ડખીલ નવા ખેલનું વાંચતાં રકુલથી તુરત પાછા ફર્યા.
 એક અક્કડલાલ ખીજે ફક્કડલાલ મફતલાલ તેની સાથે હતો,
 કેમ મફતલાલ તારે આવવું છે, ફક્કડલાલ તેને પુછતો હતો.
 મફતલાલ કહે કોઈ ખુદાનો લાલ મળે મફત ખેલ ખતાવવા કાજ,
 પૈસો આપણી પાસ નથી, પણ તૈયાર થઈ જઈ આજે.
 અક્કડલાલ ફક્કડલાલે વીચાર કરીને મફતલાલને લેવા મનસુખો કર્યો,
 અરધો અરધો ખર્ચ ભરી આપવા, ખંતે મલીને ઠરાવ ક્યો.
 કાઠીયાવાડ એક્સપ્રેસ દ્વારા ત્રણે જણ રટાર્ટ થયા,
 રાત અજવારી નેઘને આનંદમાં બહુ લીન થયા.
 સુરત છોડ્યું, નવસારી છોડ્યું ઉધ દેવીની સ્વારી થઈ,
 પત્તાં ખેલવાને કાજે પ્રથમ એક ખીજની વૃત્તી થઈ.
 ગંજીપો ગજવામાંથી કઢાડી ચોથા માણસની તપાસ કરી,
 બધી તરફ દરેક જેવા લાગ્યા, આખા ડખામાં બહુ જનર કરી.
 શાન્તીલાલ ઉર્ફે ઉઠાવલાલ ડખાની અંદર હાજર હતા,
 ક્યારે લાગ પડે ક્યારે લાગ પડે દાવ તકાશ્યા કરતા હતા.
 અક્કડલાલ ફક્કડલાલે સાથે મળીને પત્તાં રમવાને વીનંતી કરી,
 શાન્તીલાલે બહુ હસતા મુખે શેક હેન્ડ તેમની સાથે કરી.
 માન તમારું રાખવા માટે જવો દોશ્વતો જલદી આવું છું,
 બેગ મારી સાથે લઇને સીટ રાખો હું આવું છું.
 એકાદ બે દાવ રમતાં રમતા અરસ પરસ સરનામું પુછવા લાગ્યા,
 શાન્તીઉર્ફે ઉઠાવલાલકહેરહેવું શિદ્ધપુર એવું સમજાવવાને તેઓને લાગ્યા.

ચ કુટુંબનો છું આબરૂદાર મુંગધ પ્રથમ જોવા આવ્યો છું,
શ રૂપીઝ પોકિટની અંદર સવાયસો સાથે લાવ્યો છું.

લગદના સ્ટેશને પહોંચતાં મીત્રાચારી અરસ પરસ વધી ગઇ,
એક બીજને ટી પાર્ટી આપવાની તૈયારી અરસ પરસ ત્યાં ચાલુ થઇ.
શાન્તીલાલ પાસે સાફ સેન્ટ હતું તે જાંટી દોસ્તોને તર કીધા,
ઉત્તમ ચીરૂ પોતાની પાસે હતા એક એક બીજને આપી દીધા.
મુખર્ નગરીમાં ઉતરવા માટે સર્વ મલીને સલાહ કરી,
પ્રાંટરોડના સ્ટેશન ઉતરતાં ચાલ્યા સર્વ લોજ બણી.
એક રૂમ અલાયદી રાખી શાન્તીલાલે સર્વના માટે સગવડ કરી,
ઉબણી દોસ્તોને ઉદાગતાથી આપી મન સધર્માંના લીધા હરી.
મુદાર્ષ ન રાખે કોઇ જરા તે બન્ધુ માફક મળી રહેતા,
શહેર મુંગધ જતા સવારમાં રાતે નાટક વંચા જતા
ગરમી સખત પડતી હતી ને ઉનાળાના દીવસ હતા,
રૂપીયા જણ્યો રૂમમાં મુકી બ તર સરવે સુખ જતા.
ઉડાવલાલે યુક્તિ સાંજના કરીને લાંગ મધાને પાછ દીધી,
નાણાં, જણ્યો, લઇ જવાને દગાખાજ પાડી કીધી.
લાંગ કેરો નીસો ચઢડતાં ઉંઘ પુખ્કર બ્યાપી ગઇ,
ઉડાવલાલ કહે દાવજ આગ્યો યુક્તિ પોતાની સફળ થઇ.
વીક્ટોરીયામાં વઠેલોને નાંખી લોજ તરફ પોતે લઇ ગયો,
સર્વ જણ્યોને રૂમ બહાર સુવાડ્યા સંખ્યાકાળનો ટાઇમ થયો.
મુરતીલાલાનું સર્વ ધરાણું રૂપીયા લઇને ઉડાવલાલ તો ચાલ્યા ગયા,
સવાર થયું બીજે દીવસે જ્યારે અક્કડ ફક્કડ જગત થયા.
શાન્તીલાલને ગ્રીણે સાદે જુઓ પાડી તણે જણ્યો ખોલાવવા લાગ્યા,
ઉડાવલાલનાં દરજન નહી દેખાતાં રૂમ ખોલી જોવા લાગ્યા.

ધરેણું તથા ફાળીઆ નથી તપાસતાં ત્યાં માલમ પડી,
 મફતલાલ કહે સાંભરો મીત્રો ઉઠાવલાલ મારફતે ગું ઉડી.
 અક્કડ ફક્કડ પુછે મફતલાલને કેમ ભાઈ હવે શું કરશું,
 લોજ વારાનું છે દેવું કેમ કરી ભાઈ ભરશું.
 નોકર ઝાકુ વારતો હતો વાત સધળી તેને સાંભરી,
 તુરત બોલાવ્યો તેણે શેઠને ઉધરાણી ખીલ આપી તેણે કરી.
 રડતાં રડતાં સુરતીલાલા બોલ્યા દોસ્ત ઉઠાવલાલ સધળું ઉઠાવી આ
 પાસે પાછાં નથી હમારી લહેરીલાલા કહેવા લાગ્યા.
 લોજવારો કહેવા લાગ્યો તમે તમારું કરમ ફોડો,
 હમને પરવા જરા નહીં તેની ચાઈ હમારો આલસબેર બેડો.
 ટુંકો, લુગડાં ને ખીસતરા બેગ લોજવારાને આપી દીધી,
 સુરતીલાલા સમજી જમને રવાનગી ત્યાંથી કરી દીધી.
 ઉઠાવલાલ પાકો દોસ્ત મળ્યો ટાટે પાણીએ નવડાવ્યા,
 પૈસા પાકીટ લઈ ચાલ્યાં ગયો ઈજ્જતના પુરા કાંકરા કર્યા.
 કેમ મફતીયા મીત્ર મફતલાલ હવે આપણે શું કરશું ?
 મફતલાલ કહે ગભરાવ નહીં જરા વીધાઉટ ટીકાટે સુરત જઈશું.
 નથી દાગીના, નથી લુગડાં નથી નાણાં આપણી પાસે,
 ભલે ટીકાટ તપાસવા દશજણ આવે શું પાસે છે તે લેશે.
 ટીકાટ એકઝામીનર ડબામાં આવી તપાસ પુરતી તેમની કરી,
 પાસે એક વાતીયા વીના ખીજું ના દેખતાં લોકો ડબાના હસ્તા પેટ ભરી.
 શંકર કહે આ દુનીયાં માંહી કોઈ ખાવા લુંટવા મીત્રો બને છે,
 ખરા દોસ્ત મને દુનીયામાં ભઈખંધને દુર્ગુણોથી છોડાવે છે.
 કફીત કયા આ પુરી થઈ શીખામણ લેઈ સીધે મારજે વીચરશે.
 સદાચારી સુખી સર્વદા થશે દુરાચારી દુઃખી હમેશ થાશે.

વાનીમાં અંઠાપો ને જુવાનીમાં બુઢાપો.

જાલના ઘણા યુવાનો અવળે મારગે વીચરવાના,
 સુધારામાં છુટ, કાલર, નેકટાઇ ને ચઘમા આંખે ચડાવવાના;
 ખીડી, ચીરૂઠ, સીગારેટ પુંકા ધુમાડાના ગોટેગોટ છઠાડવાના,
 જુવાનીમાં બુઢા જેવા હાલ યુવાનોના દેખાવાના.
 જુવાનીનો ખીલતો વસંત વ્યભીચાર વ્યસનની આગમાં હોમવાના,
 તે ભટ્ટીમાંથી મડદાલ ગઇને શોર્ટ સાઇટ બહાર નીકળવાના;
 જુવાનીમાં સોરટ સાઇટના રોગો યુવાનોને થવાના—જુવાની
 કોઇ હોટેલીસ્ટ કોઇ બોટલીસ્ટ કોઇ નાટકલીસ્ટો થવાના,
 કોઇ મુઠ્ઠાલીસ્ટ કોઇ રોગીલીસ્ટ કોઇ ફેશનેલીસ્ટ બનવાના,
 વ્યભીચાર્યલીસ્ટ સદાચારીલીસ્ટ સેંકડે સમ પરસંત થવાના—જુવા
 પાંચ દસ ગાઉ ચાલતાં થાકી બાઈ સાહેબ બનવાના,
 બજારમાં પુંકવા ને બડાઇ મારવામાં બહાદુર બહુ જણાવાના;
 જીભે જોરાવર આ દુનીયામાં સેંકડે સોએ સો પરસંત દેખાવાના,
 કોઇનાં જડખાં ખેસી જઇને ડોળા બહાર દેખાવાના,
 શરીરે શક્તિહીન શુરવીર યંગમેનો બહુ વધવાના;
 દવા બાટલી હાથમાં લેઇને દાકતરને ત્યાં ડેલી જવાના—જુવાની
 પંદર વરસની ઉમરમાં પ્રમેહ આદિના રોગો થવાના,
 શક્તિ નથી શક્તિ નથી દરરોજ જીભે મારવાના;
 વીસ પચીસ ચાલીસની અંદર રામબોલો બાઇરામ બોલવાના—જુ.

સુધરેલાનો એમ બાબત છે.

ગઝલ.

સુધારામાં વધી ફેશન, વળી વધ્યાં બહુ વ્યસન;
 અમારે બનવું છે ઇમીટેશન મેન, અમારી એમ બાબત છે.
 ચડાવી નેકટાઇ ને કાલર, પછીથી બન્યા તે સર;
 પણ ખીસા નથી બાઇ તર, અમારી એમ બાબત છે.
 પરાણે પચીસ કમાતા, તેમાંથી લોજમાં ખાતા;
 બાકીના બડે વ્યસનોમાં જાતા, અમારી એમ બાબત છે.
 પગારે તો પુર થાતુ, અરેરે મન્યલી બાતુ:
 જીવે ફેશનનું ખાતું, અમારી એમ બાબત છે.
 અરે ? સાહેબ થકને ફરવું, માથે કરજ બહુ કરવું.
 ફેશનની હોળીએ બળવું, અમારી એમ બાબત છે.
 ચાલ, બ્રાન્ડી અને બોટલ, ચોથી વડાલી લાગે છે હોટલ;
 અદારે વર્ણુ ત્યાં જમે છે, અમારી એમ બાબત છે.
 બુટ, સ્ટોફીંગ, દંડો ને દારૂ, આચાર વીના તો અધારૂં;
 'કેવું' છે સ્વર્ગનું બારૂં, અમારી એમ બાબત છે.
 સ્ત્રીઓને શોખીન બનાવીશુ, ફેશનેબલ ફ્રાક પહેરાવીશું;
 ફેશનેબલ માર્ગ બનાવીશું, અમારી એમ બાબત છે.
 સુધારો બહુ જા કરતા, શરીરે સીક તો પડતા,
 દવા લેવા રોજ રખડતા, અમારી એમ બાબત છે.
 શરીરમાં શક્તિ ના દેખાતી, બુદ્ધી બાર કોસ દોડી જાતી;
 ઉત્તતી આવી તો થાતી, અમારી એમ બાબત છે.
 નીતિ વીના ઉત્તતી નહીં થાશે, બ્રહ્મચર્ય વીના દુઃખ નહીં જાશે;
 કળા વીના જાહોજલાલી નહીં થાશે, ખરી અજમાવેલી બાબત છે.

સ્વામી ભલે બીખ માગે પણ હું દેશનેબલ થઈ ફરવાની.

ભણો દેશન કેરી સુધારામાં હું શું શું કરવાની ?
 ધરનો સ્વામી ભલે બીખ માગે હું દેશનેબલ થઈ ફરવાની.
 દેશનેબલ પોલકાં પહેરી દેશનમાં ગુલ ચાવાની,
 દેશનેબલ શ્રાધ્ધરા સીવડાવી આનંદમાં તો રહેવાની;
 ચાલ પણ અપ દુ કેટ દેશનની ચાલે ચાલવાની—ધરનો૦
 જુતા રીવાજેને જુતા મારી ખારીક વસ્ત્ર પહેરવાની,
 અંગ ઉધાડુ દેખાશે તેની પરવા જરા નહીં કરવાની;
 કાળા મુખને ગોરૂ બનાવવા પાવડર સાબુ લગાવવાની—ધરનો૦
 નટક જોવા જતે હું આનંદથી ત્યાં જવાની,
 ધરનો સ્વામી બીખ માગે તેની દરકાર જરા નહીં કરવાની;
 એડીવાળા બુટ અડાવી છત્રી ઝાલી ફરવાની—ધરનો૦
 ફક્કડ દેશનેબલ બાલ હાળીને સેંથો અંદર મુકવાની,
 ટાપ ટીપ ને ઘોરકો કરવા બનતું હું તો કરવાની;
 મડમ બનવાને કાજે હીન્દુપાત્રું હું છોડવાની—ધરનો૦
 દેશનેબલ ખીલોરી કાચની બંગાળીઓ હું પહેરવાની.
 ધરમાં નાણાં જો નહીં હોય તો ઉધાર માલ મંગાવવાની;
 તીતી દયા ને સદાચારનો સુધારો પેલે જીવ કરવાની—ધરનો૦

પંદર લાખની પુંજનું પાણી.

સુરત શહેરનો સફરી શેઠીઓ મુંબઈ ઠમાવવાને આવ્યો,
 પુંજમાં પંદર લાખ રૂપીઆ સ્ત્રીને તો સાથે લાગ્યો.
 આનંદ રોડના સ્ટેશન ઉતરી લોજ તરફ વીલ્લયગીરી કરી,

ફરસ્ટ ક્લાસ રૂમ રાખીને ચાર્જ દીધો સઘળો ભરી.
 વીક્ટોરીઆને બાડે કરીને આખા શહેરની પ્રદક્ષણા કરી
 ધંધા જેટલા ખ્યાનમાં આવ્યા લીધા સઘળા હૃદયમાં
 શોખીન નરનારી શહેર માંહી શોખ સારો કરવાને લાગ્યા,
 નાટક ચેટક રીનેમેટોગ્રાફ આનંદે જોવા લાગ્યા.
 પુંજ હતી પોતાની પાસે દીલમાં જરા નહી ગભરાતાં,
 અનેક ફેશનેબલ ચીજો વહોરી આનંદમાંહી દરખાતાં.
 સ્વર્ગપુરી આ મુંબઈ નગરીમાં માતપીતાની ખાટ દેખાતી,
 બાપાની તો બધી ચીજો મુંબઈ નગરીમાં નાણાંથી મળતી.
 ઘણા દીવસની મોજ પછીથી અનેક તરંગો દીલમાં કર્યા,
 અનેક ધંધા શોધી કહાડી પગલાં તેની પાછળ ભર્યા.
 સર્વ ધંધામાં સદાનો ધંધો સારો દેખાવાને લાગ્યો,
 સદા કરવા સદા રે કરવાનો તરંગ દીલમાં તો જાગ્યો.
 પાચધુની પર પેઢી રાખી દુકાન સારી સજ્જગારી,
 અપ દુ ઉછટ ફેશનેબલ બનવા મનમાં લીધું વીચારી,
 બીલોરી કાચના બહોળા તકતા દુકાનમાં દીધા લગાવી,
 હાંડી ઝૂમરના ત્યાં ગલાસો દીધા પુષ્કળ લટકાવી.
 પરપોટીયા જેંકમાં નાળાં મુકી વહેવાર પોતે ચાલુ કર્યો,
 ચેકલી લીટી બોમ્બે શહેરમાં વાળું વગડાવી પોતે પ્રખ્યાત થયો.
 પાંચ દશ ગુમાસ્તા રાખી ધમધોકાર ધંધો ચલાવ્યો,
 પવન ખાવાને ઇલેક્ટ્રીક પંખો દુકાન માંહી રખાવ્યો.
 ટાઈપરાઈટીંગનું મશીન રાખ્યું સજ્જાઈથી કામો કરવાને,
 બેગાબેગી ધીરધારનો ધંધો લાગ્યો સટોરીઓ કરવાને.
 પાંચ કમાયો પચીસ કમાયો રૂપીઆ લાગ્યો કમાવવાને,

૧ મુઝીયા પચાસ મુઝીયા રૂપીયા ખાવા માંડયા હજારોને.
 ૧ પુર નોલેજ ન હતું પારકી શીખામણે ધંધો કરતો હતો,
 ત્યાં સદા કરવા દીવસે ઉઠી ત્યાંજ જતો.

૧ તટ્ટા કરતાં કરતાં રૂપીયા પુષ્કળ કમાવવા લાગ્યો,
 દીનો તો સદો કરવા તરંગ દીલમાં ત્યાં જાગ્યો.
 નાશ કાળે વીપરીત યુદ્ધી આ ગૃહસ્થની થવા લાગી,
 ચાંદીનો તો સદો કરતાં પુંજ પુષ્કળ હાથ લાગી.
 ખીલડીગ પોતાના ઘરની અંધાવો દીલમાં બહુ રાજીજ થયો,
 બોમ્બે શહેરના સદા અગ્નિમાં પ્રખ્યાત પોતે થઈ ગયો.
 ટેલીફોન નંબર તેર હજારની પેઢી જોળખાવવાને લાગી,
 ચાંદીનો તો સદો કરતાં જોળી જળારી ભાઈને વાગી.
 પચીસ લાખનો ચાંચો ચાંચો ભાઈ સત્કેળના કરમમાં આવ્યો,
 દીલાહસ ટાંટીયા ને વીલે મોહંડે ત્યાંથી પાંચ ઘેર આવ્યો.
 તેજીએ ખીસા તર કર્યા ને મંદીએ માંદા પાડ્યા,
 આખી જીંદગી કમાયલા નાણાં પાછા ઓઢાવી કહાડ્યા.
 પચીસ લાખ રૂપીયાનું દેવું પુરા ફેવી રીતે ને કરશું,
 ઈજ્જત આપરૂ રાખીને આ દુનીયામાં કેમ કરીને ફરશું.
 અનેક વીચારો કર્યા પછી મારવાડી સાથે ટેલીફોન ચલાવે છે,
 તેર હજાર નંબરની પ્રખ્યાત પેઢીનો માલિક તમને બોલાવે છે.
 પામધુનીની પ્રખ્યાત પેઢી હતી ને મારવાડીને સંદેહ ન આવ્યો,
 તું કામ શેઠ છે તમારે સંદેશો ટેલીફોનથી તુરત કહાડ્યો.
 નાણાં સંઅંધી કામ તમારું છે જલ્દી અહીંયાં આવોને,
 સવડ અને જો સારી રીતે વીથ લાખ લાખ રૂપીયા લાવોને.
 મારવાડી જણે દાવ સારો છે ને ગરજે વ્યાજ સારૂ મળશે,

ખંદાનો તો ફેરાનો ફાયદો સારી રીતે તે મળશે.

વીક્ટોરીયાની અંદર ખેસી મારવાડી સ્ટોરીયાને ધરે ગયે
શેઠજીને પધારતા સાથે આનંદ સતકાર ખુબ થયો.

વીશ લાખ રૂપીઆ જોઈએ હમારે કેમ તમારાથી બનશે,
વ્યાજ પણ સારી રીતે સવડ પડતું તે મળશે.

સાત ટકાના સારા વ્યાજે રૂપીઆ વીસ લાખ તેને ધીમાં,
જોખે ખેંકના ચેકો આપી શેઠજી ત્યાંથી પાછા ફર્યા.

ખીજે દીવસે ખીલડીગને બાઈડીનું ઘરેણું ધરાણે મુકી દીધું,
પચીશ લાખમાંથી બાવીશ લાખનું દેવું બાઈએ ચુકવી દીધું

જમે મુકનારા લોકોએ પવન ઝપાટે વાત સાંભરી,

નાણાં પાછાં મેળવવાને કરવા લાગ્યા ઉધરાણી.

પંદર લાખની પુંજ ગુમાવતાં તેવીશ લાખનું કરજ થયું,

સદા ફેરા ધંધા કરતાં ગાંડનું જોખીચંદન ચાલી ગયું.

ઉપરા ઉપરી જનસમાજમાંથી દાવા લાગ્યા કરવાને,

સદાનો તો ધંધો કરતાં ભાઈ લાગ્યા પોકો મુકવાને.

વીશ લાખ ધીરનાર મારવાડીને પૈસો પાછો એક ના લાયો,

હાઈ કોર્ટનો આશરો લેખને દાવો તેણે તુરત કર્યો

પુરી જુઆની કોર્ટ લેતાં સાર નીકળી તે આવ્યા,

સાદા આતો સદગ્રહસ્થે સમજો પૈસો સદામાં ગુમાવ્યો.

ઈજ્જત આગર રાખવા કાજે નારીના ઘરેણાં વેચી દીધાં,

ખીલડીગ વેચી ખીજું વેચીને થોડાં નાણાં પુરાં કાઢ્યાં.

પાસે પાછ દેખાતી નથી આ ગૃહસ્થ હવે તો શું કરશે,

બાવીસ પચીશ લાખનું દેવું કેવી રીતે બાઈ ભરશે.

ન્યાયાધીશે દયા લાવીને નાદારીમાં તો ઠરાવ્યો,

સમજા જણના દાવા સાંભળી કેશ કહાડી તો નાખ્યો.

હી કહે બારજ વાગ્યા વીસ લાખનું પાણી થયું.

શક્તિ ને શુરાતન સધળું તરત આશ્યું ગયું

પછીથી આદર ઓઢી બેઠો ત્યાં તો રોવાને,

હીનો ફળેતો લાગ્યા ત્યાં લોકો બેવાને.

હીનો તો ધંધો કરતો શેડીયો પાયમાલ થયો.

રવાડીને ઇનજન આગર સાથે લેતોજ ગયો.

બાઈ નગરી છોડીને કલકત્તા તરફ આશ્યો ગયો,

કરલાલે સ્વપના માંહે આ સધળો તરંગ બંધ્યો.

હુ સર્વ બન્ધુને શુદ્ધ બુદ્ધિ આપે આશા એવી રાખું છું,

ક્ષમા કરશે હે દેશી ભાઈઓ માત્રી તમારી પાસે માગું છું.

ધર્મશ્ર્વર કૃપાથી અન્ય ઉદ્યોગો તમને તો આવી મળશે,

મટા કેરો કુછંદ છોડાઈ સર્વ દુઃખડાં તો ટળશે.

આજકાલના વધારા

ફરસ્ટ આ દુનિયાં માંહી પ્રકટ મેનો બહુ વધવાના,

કોલર નેકટાઇ જીજે લગારી આનંદમાંહી ફરવાના;

બુટ સ્ટોકીંગથી સજ થઈને સ્ટીક ઝાલીને ફરવાના,

ઓલ દુનિયાની માંહી આવા શુધારા બહુ વધવાના.

બીજે બીડી મરચન્ટો આ દુનિયામાં બહુ વધવાના,

ગલીએ ગલીએ દુકાન કહાડી ભાઈસાહેબ બેસવાના;

લોહીનું પાણી થાશે ભાઈ કાયદા એટલા થાવાના—ઓલ

ત્રીજે ટી મરચન્ટો આ દુનિયામાં બહુ દેખાવવાના,

કોઇ મશાણી કોઇ સમસાણી હોટલના માલિક થાવાના;

ગાંધીબેદો દુર કદીને સાથે બેસી જમવાના—ઓલ

એથે કંઈ ચાલાક નરો રોફ મારીને ફરવાના,

